

C7 – OND1

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

12 oktober 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ONDERWIJS, VORMING, WETENSCHAP EN INNOVATIE

INHOUD

Interpellatie van de heer Werner Marginet tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de extra leerkrachten in Kiendrecht	1
Met redenen omklede motie	4
Vraag om uitleg van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over nuttige ervaring voor ondersteunend personeel in het onderwijs	4
Vraag om uitleg van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het leerlingenvervoer van het buitengewoon onderwijs	5
Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de stand van zaken in de procedure voor de selectie van de DBFM-vennootschap	7
Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de naleving van de resolutie inzake een ordentelijke en rechtszekere start van het schooljaar	8
Vraag om uitleg van mevrouw Cathy Berx tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het oordeel van de Vlaamse Regering over de macrodoelmatigheid van de door de transnationale Universiteit Limburg (tUL) voorgestelde opleiding 'bachelor in de rechten'	9

Voorzitter: mevrouw Monica Van Kerrebroeck

Interpellatie van de heer Werner Marginet tot de heer Frank Vandembroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de extra leerkrachten in Kieldrecht

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, gelet op de specifieke voorgeschiedenis in Doel, het lokale beleid tegenover de Roma-uitgeprocedeerden, en de vrees dat de draagkracht van de scholen overschreden zou worden, kondigde de burgemeester een inschrijvingsstop af voor de kinderen van de Roma-zigeuners te Kieldrecht-Beveren. Minister Vandembroucke intervenieerde. Hij stelde drie extra leerkrachten ter beschikking voor een periode van zes maanden. Dat is de kern van het verhaal, maar graag wil ik wat meer duiding geven.

35 tot 40 kinderen van Roma-zigeuners – het juiste aantal is onbekend, maar dat behoort blijkbaar tot de normale gang van zaken aangezien het om illegalen gaat – hebben uiteindelijk toch toegang tot het basisonderwijs gekregen. Het gaat om kinderen van illegalen en uitgeprocedeerden. Zelfs een lopende asielprocedure is geen alternatieve verblijfsvergunning en het kraken van huizen is evenmin een alternatieve sociale huisvesting.

Ik heb het ook maar op Terzake gezien dat een Romavader de OCMW-papieren die hem aangeboden werden, weigerde omdat zijn kraakwoning groter was dan de woning die hij via het OCMW-papier zou kunnen krijgen. Zoals u zou moeten weten, heeft de VRT altijd gelijk.

De kern van de zaak is dat het gemeentebestuur van Beveren, in casu de inrichtende macht, weigerde de kinderen in te schrijven uit vrees dat de toevloed de kwaliteit van het geboden onderwijs voor de autochtonen zou ontwrichten. Dat zijn niet mijn woorden, maar de woorden van het gemeentebestuur van Beveren.

Minister Vandembroucke was het daar niet mee eens. De man die de mond vol heeft over de autonomie van de school, wist het beter dan het schoolbestuur zelf. De draagkracht was in zijn ogen niet overschreden, want hij zou wel extra leerkrachten ter beschikking stellen, al is dat maar voor maximum 6 maanden. Wat er daarna gebeurt, laat zich raden.

Minister Vandembroucke verwijst, en eigenlijk terecht,

naar de wet: de kinderen moeten ingeschreven worden. Ten eerste zijn wij hier in het parlement niet alleen om wetten te volgen, maar ook om ze te maken naar de visie van een aantal partijen. Ten tweede, indien de minister toch zo gehecht is aan de wet, dan wil ik zijn woorden verder aanvullen. 'Kinderen horen op school, niet op straat', wordt dan 'Illegalen horen in hun thuisland, niet in Vlaanderen'. Een minister die rechtstreeks tussenbeide komt om een 'oplossing' tegen de autonomie van de school in te forceren, strookt dat dan ook met de wet? Illegalen die schoolasiel krijgen, mag volgens de wet ook niet. Hulp aan illegalen, mijnheer de minister, is dat geen strafbaar feit? Pleegt de minister dan geen strafbaar feit?

Hoe verantwoordt de minister dat de autonomie van de school buitenspel werd gezet op een toch wel cruciaal vlak als 'de kwaliteit van het geboden onderwijs'? Hoe verantwoordt de minister zijn interventie in het dossier? De gepresenteerde oplossing wekt de indruk dat de toevloed in en rond Kieldrecht van anderstaligen de afgelopen jaren zo groot geworden is, dat er geen andere oplossing bestaat dan gescheiden onderwijs. Klopt deze analyse, en is die exemplarisch voor heel Vlaanderen? Wat verwacht de minister dat er zal gebeuren wanneer de extra leerkrachten er niet meer zullen zijn? Zijn er concrete afspraken gemaakt met het gemeentebestuur en met de andere scholen voor na deze periode? Zo ja, welke? Waarom is er geen lokaal overlegplatform, afgekort LOP, ingeschakeld? Waarom is er geen LOP werkzaam als er duidelijk wel nood aan is? Vreest de minister niet dat volgende zomer over heel Vlaanderen schooldirecties dezelfde weg gaan bewandelen om eveneens extra personeel los te krijgen?

Mevrouw Monica Van Kerrebroeck: Ik wil repliceren op wat de heer Marginet zegt. De draagkracht was mijns inziens overschreden en juist daarom is de minister tussenbeide gekomen. Ik vind dat een heel belangrijk signaal. Om de kwaliteit te waarborgen, is er aanvullende draagkracht gegeven. Iets gelijkaardigs heeft zich ook in Gent in de Reynaertstraat voorgedaan. Op zeker ogenblik was daar een grote toevloed en heeft men de tellingsdatum verschoven zodat er meer personeel in dienst kon worden genomen. Tezelfdertijd hebben andere lokale scholen uit andere netten die kinderen wel opgenomen. Ik denk dat dit gebeurde uit overweging dat er een grondwettelijk recht en een plicht is op onderwijs. Alle kinderen, welke rechten of plichten ze hebben of niet, hebben recht op onderwijs. Dat schijnt de vraagsteller buiten beschouwing te laten. Ik wil dat onderstrepen. Het is belangrijk dat alle kinderen de kans krijgen om school te lopen, om te vermijden

dat ze in de plaats van op school op andere plaatsen zitten, waar ze best niet zijn.

Ik vind dit initiatief van de minister zeer goed en hoop dat, als dergelijke situaties zich ook elders voordoen, ook daar de nodige hulp wordt verschaft, om ervoor te zorgen dat kinderen die recht hebben op onderwijs, dat recht ook kunnen benutten.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de voorzitter, ik wil me volledig aansluiten bij uw betoog. Het verbaast me dat de vraagsteller het wel over allerlei juridische en andere regelgeving vanuit de school en de directie heeft, maar geen enkele vraag stelt over wat met de kinderen zou moeten gebeuren. Ik vind dat heel erg.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw de voorzitter, ik sluit me aan bij uw wijze woorden. Het valt me altijd op dat over de problematiek van de linkeroever de partij van de heer Marginet op de linkeroever en in Beveren niet altijd hetzelfde zegt als op de rechteroever en in Brussel.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, ik wil op de eerste plaats beklemtonen dat hier een belangrijke menselijke vraag voorligt. Wat denken we dat moet gebeuren met die kinderen, los van juridische en onderwijskundige beschouwingen? Wat denken we dat moet gebeuren met kinderen die om een of andere reden in Vlaanderen zijn?

Mijnheer Marginet, u windt zich daar zodanig over op dat u ook een aantal dingen zegt die technisch en juridisch niet juist zijn. Ik wil in mijn antwoord op een nuchtere manier de onderwijsargumentatie uit de doeken doen, maar de fundamentele vraag is of we denken dat we kinderen die rondlopen in Vlaanderen, moeten proberen opvangen. Of denken we dat het een interessant onderwerp is om een politieke rel over te maken? Ik denk het eerste, maar als u een politieke rel wilt maken, moet u toch ook een correcte analyse maken van wat nu precies de rechten en de plichten zijn van eenieder, inclusief de minister van Onderwijs.

Ik zou willen beklemtonen dat bij het voorval in Kieldrecht-Doel iets heel algemeen in het geding was, wat overal geldt en heel duidelijk is, maar er was ook iets uitzonderlijk en bijzonder aan de hand, waar we dan ook een uitzonderlijke en bijzondere oplossing voor gezocht hebben. Die twee dingen moeten we wel uit elkaar houden.

In het algemeen geldt inderdaad dat kinderen die in

Vlaanderen verblijven, wat ook de situatie is van hun ouders, recht hebben om ingeschreven te worden in een school. Dat is een heel goede zaak. Als ik als minister verneem dat een schoolbestuur dat niet doet, moet ik mij afvragen of dat schoolbestuur de mogelijke uitzonderingen die in het decreet staan, kan inroepen. Het decreet zegt dat, als de draagkracht van de school overschreden is, omdat die school vol zit of omdat de kinderen een attest hebben voor het buitengewoon onderwijs van bepaalde types, de school kinderen kan weigeren. Maar anders kan dat niet. Het is hier geen kwestie van autonomie. Ik moet, in naam van de decreten die hier in het parlement zijn goedgekeurd, aan dat schoolbestuur zeggen dat, als men niet te maken heeft met welbepaalde attesten voor buitengewoon onderwijs, op basis waarin wordt gezegd dat de draagkracht is overschreden, of als de school niet materieel vol zit, de kinderen niet geweigerd kunnen worden. Ik heb de dwingende plicht om dat te doen, dat is geen kwestie van autonomie. Dat is een algemeen principe en ik heb inderdaad niet verhuld dat ik ongelukkig was dat een schoolbestuur in de gemeente dat in eerste instantie niet zag zitten en de kinderen weigerde.

Ik ben alleen maar over de brug gekomen met een bijzondere oplossing voor het bijzondere probleem, nadat ik er zeker van was dat alle betrokken scholen in de gemeente het decreet zouden toepassen en kinderen zouden aanvaarden bij inschrijving.

Als dat duidelijk was – en dat is een op zich staande zaak, een algemene regel – heb ik een ander, bijzonder, probleem bekeken. Wat moet men doen als men te maken krijgt met een belangrijke groep kinderen van Roma-zigeuners. Dat is een trekkende bevolkingsgroep, met bovendien een aantal specifieke eigenschappen. Wat kan men daarvoor doen? Er is niets dat me verbiedt om als minister na te denken over wat ik kan doen in een uitzonderlijke situatie, om aan een uitzonderlijke nood het hoofd te bieden. Als ik dat niet zou wensen, zou ik een bijzonder kreterig en kortzichtig minister zijn.

De reguliere systemen die we ter beschikking hebben, konden hier geen soelaas bieden. Wij geven extra uren in het kader van het gelijkeonderwijskansenbeleid, maar het telmoment voor de lopende drie schooljaren is net achter de rug. Het eerstvolgende telmoment waarop we vaststellen of er een grote groep kinderen is waarvoor we extra ondersteuning moeten bieden, is februari 2008. Hier vonden we dus geen oplossing.

Een tweede mogelijkheid was een onthaalklas voor anderstalige nieuwkomers. Op dit moment versterk ik dat beleid, maar ook dat was geen oplossing, omdat die kinderen al langer dan enkele jaren in ons land verblijven en dus geen nieuwkomers meer zijn waarvoor ik een onthaalklas kan inrichten.

Gezien de zeer uitzonderlijke situatie – een vrij grote groep kinderen met een specifieke problematiek – heb ik me afgevraagd wat ik kan doen. Ik heb zeer beperkt geput uit een contingent aan mogelijke detacheringen die ik ter beschikking kan stellen van allerlei projecten en bepaalde situaties. Op die manier krijgt elk van de betrokken scholen gedurende een beperkte periode een extra leerkracht. Dat is niet verkeerd van mijn kant. Ik kan die beslissing autonoom nemen, maar niet te vaak, want ik beschik niet over een groot contingent. Daar is in mijn ogen niets verkeerd mee tenzij de commissie vindt dat ik daar de ogen voor moet sluiten, maar die indruk heb ik niet. Ik vind dat ik dat contingent goed heb besteed.

Voor alle duidelijkheid, het gaat om een tijdelijke oplossing. Het is een beetje voorwaardelijk omdat we niet zeker weten hoelang die kinderen en hun ouders er zullen verblijven. Dat hebben we niet in de hand. De terbeschikkingstelling van de gedetacheerde leerkrachten is natuurlijk gekoppeld aan het feit dat die kinderen daar zijn. Na een periode van zes maanden moeten we voldoende capaciteit hebben in de betrokken scholen om het op eigen kracht voort te zetten.

De draagkracht was hier geen issue in de betekenis van het decreet dat het inschrijvingsrecht regelt. Er was geen probleem van draagkracht zoals het wordt gedefinieerd in het decreet. Dat is zo klaar als een klontje. Iets anders is het feit dat dit een moeilijke situatie was. Toen ik er zeker van was dat men in orde was met de normale toepassing van het inschrijvingsrecht, kon ik nadenken over wat te doen in zo'n bijzondere situatie. Daarop heb ik gedetacheerde leerkrachten ter beschikking gesteld gedurende maximaal zes maanden.

Dit dossier is niet naar een LOP toegeschoven om de eenvoudige reden dat er geen LOP is in Doel. In normale omstandigheden zijn er in Doel niet veel anderstaligen en is de kansarmoede daar ook niet noemenswaardig hoog te noemen. De vraag is natuurlijk wel of het daar nog normale omstandigheden zijn. In eerste instantie zijn er LOP's geïnstalleerd in gemeenten en steden waar de noden het grootst waren en waar duidelijk tekenen van kansarmoede en anderstaligheid aanwezig zijn. Dit was bij het van start gaan van het GOK-decreet en de lokale overlegplatforms duidelijk niet het geval in Doel. Ik ben dan ook erg blij dat de betrokken scholen en netten met elkaar hebben overlegd op een exemplarische manier. Ze hebben een oplossing afgesproken zoals dat normaal ook in het kader van een LOP zou gebeuren.

U zegt dat volgende zomer schooldirecties in heel Vlaanderen dezelfde weg zullen bewandelen. Ik denk dat niet. Als men dat probeert, dan zal ik daar zeer duidelijk op reageren. Het is niet omdat men in orde is met het inschrijvingsrecht dat men ondersteuning moet krijgen. Men moet in orde zijn met het inschrijvingsrecht.

Dit ging echter om een heel uitzonderlijke toestand waarvoor ik een oplossing kon vinden via het detacheren van leerkrachten. Dat komt niet veel voor.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mevrouw de voorzitter, ik wil nog een aanvulling doen in verband met de draagkracht. In Antwerpen overstijgt 41 percent van de scholen de 10 percent. In Limburg overstijgt zelfs 42 percent van de scholen die 10 percent. We weten met andere woorden wat de cijfers betekenen.

Mijnheer de minister, ik heb een beetje problemen met wat u zegt. Als u verneemt dat er illegalen zijn, dan moet u zich wenden tot de dienst Vreemdelingenzaken voor uitwijzing. Dat zegt de wet.

Minister Frank Vandenbroucke: Dat is absoluut niet juist.

De heer Werner Marginet: U hebt niet geantwoord op mijn vraag wat er nadien zal gebeuren.

U zegt dat het niet de bedoeling is dat alle directies dezelfde weg zullen bewandelen. Ondertussen is er wel al protest gekomen van een school uit Sint-Niklaas, zoals u weet.

Die kinderen zijn hier omwille van een bepaalde reden. Het gaat hier niet om dwingende omstandigheden, maar wel om de persoonlijke verantwoordelijkheid van de vader. De man die ik daarnet als voorbeeld nam, hoefde geen OCMW-papier omdat hij in een groter en mooier kraakpand woonde. Die man had een verleden in Kosovo. Er zijn inderdaad problemen geweest, maar ondertussen heeft Europa miljarden geïnvesteerd in de wederopbouw van de regio. Er is nu voor die man en zijn gezin en de andere gezinnen daar een toekomst. Hij is nu eenmaal uitgeprocedeerd als illegaal, maar heeft een toekomst in Kosovo. Hij draagt dan ook een verpletterende verantwoordelijkheid voor de toekomst van zijn kinderen.

Zal die draagkracht ook gelden voor kinderen met andere problemen zoals ADHD en dyslexie? Zullen daarvoor ook extra contingenten worden aangeboden? Ik veronderstel van niet.

Mevrouw Monica Van Kerrebroeck: Ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat u de zaken op een hoop gooit. Het gaat duidelijk om kinderen die recht hebben op onderwijs. Asielbeleid is een ander probleem, kinderen met een fysieke handicap zijn een ander probleem, en daar zijn oplossingen voor. We moeten in dit geval vooral kijken naar die grote groep zigeuners. Deze kinderen, die anders gedoemd zijn om op straat te lopen, moeten de kans krijgen naar school te gaan en er

zinnige dingen te doen. Ik ben blij dat de minister in deze situatie de ogen niet gesloten heeft en een oplossing heeft gezocht voor een acuut probleem.

De voorzitter: Mijnheer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Ook het gemeentebestuur van Beveren is zeer tevreden met de oplossing die de minister heeft uitgewerkt.

De heer Werner Marginet: Meneer de voorzitter, ik kondig aan dat ik een met redenen omklede motie zal indienen.

Met redenen omklede motie

De voorzitter: Door de heer Marginet werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over nuttige ervaring voor ondersteunend personeel in het onderwijs

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Mijnheer de minister, geachte collega's, in het Vlaams onderwijs bestaat er een uitvoerige regelgeving in verband met nuttige ervaring. Die wordt enerzijds in aanmerking genomen voor de geldelijke anciënniteit en kan anderzijds gelden als onderdeel van het bekwaamheidsbewijs voor sommige onderwijspersoneelsleden. Tijdens de huidige legislatuur werden bepaalde regels hierover nog versoepeld en werden ook nieuwe diensten in aanmerking genomen.

De scholen wijzen er toch op dat er nieuwe behoeften zijn ontstaan en dat de huidige regelgeving niet meer volledig tegemoetkomt aan het meenemen of erkennen van nuttige ervaring. Een voorbeeld zijn de mensen die de financiële situatie van scholen opvolgen: de boekhouders die een belangrijke opdracht vervullen. Met de invoering van de dubbele boekhouding moeten ze aan hogere eisen voldoen. Scholen gaan dus op zoek naar mensen die deze opdracht aankunnen. Zij stellen vast dat ze daarvoor het best mensen uit de privésector aantrekken.

Hetzelfde probleem stelt zich voor ICT-coördinatoren,

zeker in scholen die handelsrichtingen aanbieden. Ook hier worden er het best externe mensen aangetrokken. Zij komen terecht in de categorie van het ondersteunend personeel waar ze hun nuttige ervaring uit de privésector niet in rekening kunnen brengen. Daardoor wordt het zeer moeilijk om capabele mensen aan te trekken voor die specifieke taken in het onderwijs.

Zijn er binnen de huidige regelgeving andere goede oplossingen mogelijk voor deze problemen en welke dan? Overweegt u een uitbreiding van de huidige regelgeving naar andere personeelscategorieën zodat ook hier de zij-instroom verbeterd wordt?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

De heer Frank Vandenbroucke: Binnen de huidige regelgeving worden voor de opbouw van de geldelijke anciënniteit in beginsel enkel de diensten gepresteerd in het onderwijs en de openbare diensten in aanmerking genomen. Prestaties geleverd in de privésector worden hierbij niet meegenomen.

Op dit principe zijn na verloop van tijd een aantal uitzonderingen tot stand gekomen. Zo wordt de nuttige ervaring verworven bij privaatrechterlijke instanties, wat de geldelijke anciënniteit betreft, voor maximaal tien jaar meegenomen voor leraren technische en praktische vakken, leraren beroepsgerichte vorming, leraren kunstvakken met specialiteiten hedendaagse dans, klassiek ballet, klassieke dans en samenspel, technisch adviseurs en technisch adviseurs-coördinatoren. Ook coördinatoren in het deeltijds beroepssecundair onderwijs, directeurs en adjunct-directeurs van onderwijsinstellingen waaraan een afdeling voor technisch- en/of beroepssecundair onderwijs verbonden is, directeurs en adjunct-directeurs in een instelling met uitsluitend een eerste graad waaraan een technische basisoptie of een beroepsvoorbereidend leerjaar is verbonden, directeurs en adjunct-directeurs in een instelling voor buitengewoon onderwijs met afdelingen TSO en/of BSO, kunnen nuttige ervaring voor hun geldelijke anciënniteit laten meetellen. Ook bepaalde diensten in de privaatrechterlijke medische pedagogische instituten worden onder bepaalde voorwaarden meegenomen naar het onderwijs.

Diensten gepresteerd bij openbare diensten of overheden worden hoe dan ook meegenomen voor de berekening van de geldelijke anciënniteit. Het klopt dat aan de lijst van openbare diensten een aantal diensten werden toegevoegd, bijvoorbeeld diensten bij de Huizen van het Nederlands. Deze aanpassing aan de regelgeving werd gedaan om te voorkomen dat personeelsleden van de Huizen van het Nederlands, die een loopbaan in het regulier onderwijs starten, hun geldelijke anciënniteit niet zouden kunnen meenemen.

De boekhouders uit uw voorbeeld, die als ondersteunend personeel worden aangeworven kunnen momenteel dus geen beroep doen op nuttige ervaring uit de privésector voor de berekening van de geldelijke anciënniteit. Volgens de geldende regelgeving kunnen zij voor de berekening van hun geldelijke anciënniteit enkel overheidsdiensten in aanmerking laten nemen.

U vroeg of ik overweeg om dat uit te breiden. Tijdens de besprekingen van CAO VIII werd het thema zijinstromers in de werkgroep loopbaan aangekaart, mede omdat ik deze problematiek ook in mijn beleidsnota als belangrijk had aangegeven. Uit deze besprekingen met zowel de representatieve vakorganisaties als het Gemeenschapsonderwijs en de koepels van inrichtende machten, kwam nog maar eens zeer duidelijk naar voren dat het opentrekken van het honoreren van nuttige ervaring naar meer diensten en personeelscategorieën een groot bijkomend budget zal vergen. Binnen de voor de CAO voorziene budgettaire ruimte opteerden onze gesprekpartners niet voor een veralgemeende uitbreiding. Indien we zeer selectief te werk zouden gaan, en bijvoorbeeld duidelijk onderwijsgerelateerde diensten zouden kiezen, zouden we dat budget misschien in de hand kunnen houden. Het probleem hierbij is dat een selectie van bepaalde groepen zeer moeilijk is en dat deze hoe dan ook vragen van andere groepen zal oproepen. Daarboven zullen dan niet alleen nieuw aan te werven zijinstromers, maar ook de thans in dienst zijnde personeelsleden vroegere diensten uit de privésector te gelde kunnen maken. Er is dus op dit ogenblik geen oplossing voor het probleem dat u stelt. Dat wil niet zeggen dat we niet creatief kunnen blijven nadenken over oplossingen, maar ik kan u die niet op korte termijn beloven.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het leerlingenvervoer van het buitengewoon onderwijs

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, het leerlingenvervoer van het buitengewoon onderwijs is al herhaalde malen als probleem in deze commissie gesteld. In de beleidsbrief van vorig zittingsjaar hebt u een uitgebreide paragraaf opgenomen over uw plannen om initiatief te nemen omtrent het probleem. U hebt verwezen naar een oefening in de proefregio Oost-Brabant om de situatie in kaart te brengen en om een proefstelling uit te testen.

Wat is de stand van zaken? Is die oefening op dit moment lopende of niet? U hebt in de beleidsbrief verwezen naar het gesprek dat u zou aangaan met de provinciebesturen om na te gaan welke rol ze specifiek kunnen spelen in het leerlingenvervoer voor buitengewoon onderwijs. Wat is daar de stand van zaken? Hoe is het verdere verloop van dit dossier?

De voorzitter: De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen: Mevrouw de voorzitter, mevrouw Helsen verwijst naar de beleidsbrief. Ik verwijs even naar vragen om uitleg van de heer Laurys en mezelf daarover in januari van dit jaar. De minister zegde toen dat hij een task force zou oprichten. Er werd door het departement een proefregio voorgesteld, namelijk Oost-Brabant. De verschillende aspecten daarvan wil ik terug onder de aandacht brengen. De minister was het ermee eens dat de definitie van het begrip verblijfplaats niet duidelijk is. Wat is de verblijfplaats, bekeken in het licht van de nieuw samengestelde gezinnen? De verblijfplaats hoeft niet gelijk te zijn aan het officiële adres.

Een tweede aspect was het type dat kan veranderen. Dat is goed want dat betekent dat men kinderen brengt in het onderwijstype waar ze thuishoren. Hoe ver staat het met die task force? Hoe lang zou die oefening duren?

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de heer Stassen heeft daar ook al vragen over gesteld. Bij de ouders en bepaalde groepen blijft de onduidelijkheid bestaan. De Lijn past bepaalde begrippen soms zeer strikt toe. Iedereen weet dat de problematiek zeer acuut is gezien de leerlingen van de huidige toestand het slachtoffer zijn. Daarom dring ik aan op spoed. Waar blijven concrete maatregelen? Kan er een wat soepeler interpretatie van een aantal begrippen door het departement en door De Lijn worden toegepast?

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, deze vraag legt het accent op een problematiek die voor een aantal mensen buitengewoon acuut is. Mensen mailen en bellen me met de vraag of daar echt niets aan kan worden gedaan. Ik weet dat eraan wordt gewerkt, maar wat is de huidige stand van zaken in dit heel belangrijk dossier?

De voorzitter: De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen: Ik was één aspect vergeten, namelijk de vrije schoolkeuze, wat op een bepaald

ogenblik in het debat niet onbelangrijk was. De minister heeft aangekondigd om met dat aspect rekening te houden. Wat leerlingenvervoer in het algemeen betreft, werden er op lokaal vlak proefprojecten voorgesteld. Dat vervoer is soms zeer moeilijk realiseerbaar op het lokale niveau tussen de verschillende aanbieders van onderwijs. Dat is eigenlijk een vraag in de rand van dit onderwerp. Ik denk aan projecten die zijn opgesteld in gemeenten als Welle of Sint-Truiden, die ruimer zijn dan het buitengewoon onderwijs. We stellen vast dat de netoverschrijdende initiatieven, samen met de lokale overheden, veel moeilijker op het terrein zijn uit te werken dan wat we ooit hadden vooropgesteld.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer van Baelen, er zijn verbanden tussen deze thema's, maar ik wil daar nu liever niet op ingaan omdat ik niet voorbereid ben. Ik wil dat bij een andere gelegenheid doen. We moeten ook wat tijd nemen voor evaluatie.

Op het einde van het vorige schooljaar werd een conceptnota over het leerlingenvervoer in het buitengewoon onderwijs afgerond. Ik laat u een exemplaar daarvan bezorgen. Ik moet eerlijk bekennen dat de benaming conceptnota niet zo gelukkig is, omdat dat een meer beslist karakter heeft dan dit. Dit is eigenlijk een discussienota. Ik hoop dat dat geen verwarring scheidt. We beschrijven wat vandaag de toestand is, geven een lange lijst van knelpunten en geven aan wat we op basis van een aantal krachtlijnen voor een nieuw concept willen uittesten.

In juni vergaderde mijn administratie met vertegenwoordigers van de verschillende onderwijsnetten. Die nota is toen toegelicht. We hebben aan de netten gevraagd of zij konden akkoord gaan met het uittesten van de krachtlijnen van het nieuwe concept onder bepaalde voorwaarden. Ik som ze hier op. De oefening vindt plaats op louter theoretische basis en is gebaseerd op het leerlingenbestand van het vorige schooljaar. Het is immers niet de bedoeling om leerlingen uit het buitengewoon onderwijs bij wijze van experiment te vervoeren naar andere scholen om daar, na het trekken van een aantal conclusies, misschien weer op terug te moeten komen. De oefening vindt plaats in een afgebakende regio, namelijk Oost-Brabant, in samenwerking met De Lijn en de directies van de scholen en met de medewerking van de onderwijsnetten.

De onderwijsnetten waren het daarmee eens. Er werd afgesproken om in september de betrokken scholen samen te roepen. Een eerste vergadering met de directies van de betrokken regio vond plaats op 28 september 2006, in de gebouwen van de provinciale entiteit De Lijn in Leuven. Tijdens deze vergadering heeft mijn

administratie, in samenwerking met De Lijn, het doel van het experiment toegelicht en het engagement van de diverse scholen gevraagd om hieraan constructief mee te werken. Het doel van het experiment is om met alle betrokken partners te zoeken naar mogelijkheden om de ritduurtijden voor leerlingen in het buitengewoon onderwijs tot aanvaardbare proporties te herleiden en transparantie en rechtszekerheid in het leerlingenvervoer te waarborgen voor ouders en leerlingen in het buitengewoon onderwijs.

De wijze waarop wij de problematiek hebben omschreven, is door de betrokken directies absoluut onderschreven. De directies waren het ermee eens om op louter theoretische basis een aantal simulaties uit te voeren en de weerslag hiervan grondig te analyseren. Sommige problematieken zullen veeleer netgebonden worden geanalyseerd, andere netoverstijgend.

Tijdens het schooljaar 2006-2007 wordt het concept verder uitgeklaard in de regio Oost-Brabant. Aan de directies van de betrokken scholen werd gevraagd om in een aantal werkgroepen te zetelen, samen met de administratie en De Lijn. De verschillende problematieken die kenmerkend zijn voor het leerlingenvervoer in het buitengewoon onderwijs, worden hierbij uitvoerig apart behandeld. De werkgroepen zullen een aantal voorstellen formuleren om de knelpunten in de huidige regelgeving weg te werken. Ze zullen hiervoor op regelmatige basis vergaderen in de loop van dit schooljaar. Er werd afgesproken dat de administratie in de loop van de maand oktober een concrete planning met inhoud, subgroepen en timing bezorgt aan de leden van de werkgroep. Afhankelijk van de resultaten van deze theoretische test zullen in het volgende schooljaar verdere stappen worden ondernomen.

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Dank u wel, mijnheer de minister. Momenteel is het een theoretische oefening. Is het de bedoeling om volgend schooljaar in een proefregio over te gaan tot een praktische test van het concept dat voorligt? Wanneer wilt u een uitbreiding naar heel Vlaanderen?

Minister Frank Vandenbroucke: Daar kan ik nog niet op antwoorden. Ik wil wat voorzichtig zijn met de praktische test. De vraag is: wat kunnen we praktisch testen zonder dat we eventueel decretale regels hebben gewijzigd? Er zijn dingen die vastliggen in de wetgeving. Ik wil absoluut niet vooruitlopen en improviseren over het ritme waaraan we dat kunnen doen.

De voorzitter: De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen: Ik begrijp dat het voorlopig bij een theoretisch concept blijft, dat toegepast

wordt op een bepaalde regio om te zien wat dat geeft. Men implementeert niet op het terrein. Moet ik die oefening beschouwen als wat u destijds de task force noemde? U hebt in januari aangekondigd om een task force op te starten om te zien hoe het in zijn totaliteit kan worden georganiseerd. Ik onthoud dat het tot een model moet leiden dat van toepassing zou kunnen zijn op heel Vlaanderen.

Gaat het enkel over de onderwijsactoren en De Lijn, en zijn de lokale overheden niet betrokken?

Minister Frank Vandenbroucke: Dat laatste is een punt van discussie. We denken dat bijvoorbeeld de provinciebesturen daarin een rol zouden kunnen spelen. Die zijn hier nu nog niet bij betrokken. Het is een deel van de overweging of we daar zo'n bestuursniveau bij zouden betrekken.

Mijnheer Van Baelen, ik aarzel een beetje over uw vraag over de task force, omdat ik me zeer goed herinner dat ik één task force heb aangekondigd en die is ook opgericht. Het gaat dan over de task force voor de experimenten inzake leerlingenvervoer voor het gewoon onderwijs. Ik kan me niet goed herinneren of ik over dit onderwerp de uitdrukking task force heb gebruikt of niet, maar er is een groep bezig voor Oost-Brabant.

Als we dit implementeren, doen we dat in principe in heel Vlaanderen. Ik denk dat onze computersystemen goed genoeg zijn om te berekenen wat het concreet betekent. We kunnen theoretische simulaties maken, maar ik sluit niet uit dat we eerst nog een aantal andere dingen moeten onderzoeken vooraleer we het echt gaan implementeren. Ik stel voor dat u de nota leest. U zult zien dat het een complex vraagstuk is.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de stand van zaken in de procedure voor de selectie van de DBFM-vennootschap

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het ontwerp van decreet betreffende de inhaalbeweging voor schoolinfrastructuur werd op 5 juli 2006 unaniem goedgekeurd door de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement. Het is, zoals we allemaal weten, een erg belangrijk onderwijs-

dossier, waar veel geld mee gemoeid is en waarvan veel wordt verwacht.

Op 22 september 2006 heeft de Vlaamse Regering het besluit genomen tot oprichting van de selectiecommissie die conform dat decreet zorgt voor de selectie en rangschikking van scholenbouwprojecten in dit kader. Eerder, op 20 juli 2006, had de Vlaamse Regering al het besluit goedgekeurd inzake de procedure voor de selectie van de DBFM-vennootschap. Er is daarbij sprake van de keuze voor een onderhandelingsprocedure, van diverse taken voor het agentschap voor infrastructuur in het onderwijs, afgekort AGION, en voor een specifieke adviescommissie.

Mijnheer de minister, wat is op dit moment de stand van zaken met betrekking tot de bovenvermelde elementen van de procedure, zoals opgenomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006? De scholen vragen heel concreet wanneer ze van start kunnen gaan met de bouw.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: De Vlaamse Regering heeft inderdaad op 20 juli 2006 een aantal beslissingen genomen over het verloop en de aanpak van de marktprocedure voor de selectie van een financiële privépartner.

De procedure betreffende de inhaalbeweging voor schoolinfrastructuur wordt gevoerd met een onderhandelingsprocedure met bekendmaking, op grond van artikel 17 van de wetgeving op de overheidsopdrachten. Het agentschap voor infrastructuur in het onderwijs voert de onderhandelingen in de praktijk en kan hiervoor een beroep doen op externe expertise en wordt begeleid door een adviescommissie, die de gehele marktprocedure zal begeleiden en adviezen zal opstellen ten behoeve van de Vlaamse minister van Onderwijs. Het is uiteraard de Vlaamse Regering die de eindbeslissingen neemt.

De marktprocedure kent twee fasen. In een eerste fase van de procedure zullen op grond van het onderzoek van de toelaatbaarheid, betrouwbaarheid en bekwaamheid van de kandidaten, de meest valabele kandidaten geselecteerd worden. De geselecteerden zullen dan worden uitgenodigd om een offerte in te dienen. In een tweede fase gebeurt de inhoudelijke beoordeling van de offertes, onderhandelingen en de gunning.

Wat is de huidige stand van zaken? Op 24 juli 2006 verzond AGION het bestek, eerste fase, naar het Bulletin der Aanbestedingen en het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen. De publicatie gebeurde in het Bulletin der Aanbestedingen op 27 juli 2006 en in

het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen op 2 augustus 2006. Op 8 september moesten de kandidaturen ingediend zijn bij AGION. Op dit moment worden de aanvragen tot deelname door AGION geëvalueerd. De geselecteerde kandidaten zullen na de eerste fase worden uitgenodigd om een offerte in te dienen. In de tweede fase zullen de offertes van de inschrijvers inhoudelijk beoordeeld worden.

Ondertussen werd ook de adviescommissie geïnstalleerd. Die is als volgt samengesteld: een vertegenwoordiging van de Participatiemaatschappij Vlaanderen, de leidend ambtenaar van het departement Financiën en Begroting, die eveneens instaat voor het voorzitterschap, een lid van de Inspectie van Financiën, de leidend ambtenaar van AGION en een vertegenwoordiger van het kabinet van de Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs.

Het is de bedoeling om deze hele, complexe marktprocedure in het voorjaar 2007 af te ronden, zodat de DBFM-vennootschap zich kan organiseren en in 2007 nog kan starten met de realisatie van de geselecteerde DBFM-projecten.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de minister, hoeveel kandidaten waren er? Wat is de realistische timing om te beginnen op het terrein?

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer De Meyer, u hebt gemerkt dat ik op die vragen niet heb geantwoord. Dat wil zeggen dat ik daar niet op zal antwoorden. Ik durf niet zeggen wat de realistische timing is, want dan gaat u mij daarop vastpinnen.

De heer Jos De Meyer: Ik begrijp volledig dat u geen concrete datum kunt geven, maar misschien kunt u wel een periode aangeven.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik durf dat echt niet zeggen. We werken tot nu toe in het geplande tempo. Ik ben dankbaar dat het decreet in het parlement binnen de afgesproken timing is behandeld. We werken voort met bekwame spoed, dat wil zeggen zo snel mogelijk.

De heer Jos De Meyer: Hoeveel kandidaten waren er?

Minister Frank Vandenbroucke: Dat durf ik niet uit het hoofd zeggen. Er waren enkele kandidaten. Ik zal informeren en u de informatie bezorgen.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de minister, u begrijpt dat ik een klein beetje op mijn honger blijf zitten.

Mevrouw Monica Van Kerrebroeck: Ik denk dat het bestek ook zal worden bepaald door het aantal projecten dat men wil realiseren. De vennootschap zal in het project stappen als men de grootte kent van het totale aantal

te verwezenlijken projecten. Bij mijn weten is dat nog niet afgerond en zijn de projectindieners er nog niet helemaal zeker van dat ze kandidaat blijven.

Is het niet wenselijk dat in de adviescommissie ook de afgevaardigden van de koepels om advies wordt gevraagd? Het kan nuttig zijn dat de afgevaardigden van de koepels betrokken worden.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik heb een procedure afgesproken met de koepels, zodat ze echt betrokken zijn bij het totstandkomen van het bestek, maar ze zitten niet mee rond de tafel. Ik wil de groep niet te groot maken, want we moeten alles discreet kunnen behandelen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de naleving van de resolutie inzake een ordentelijke en rechtszekere start van het schooljaar

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw de voorzitter, mijn vraag om uitleg gaat over een thema waarover we al vroeger van gedachten hebben gewisseld.

Mijnheer de minister, ik blijf de nodige aandacht vragen voor de naleving van de unaniem goedgekeurde resolutie betreffende de tijdige indiening van ontwerpen van decreet inzake onderwijs, en dit met het oog op een rechtszekere en ordentelijke start van het schooljaar.

In de resolutie werd aan de Vlaamse Regering gevraagd om vanaf 1 september 2004 alle besluiten en omzendbrieven aan de scholen mee te delen uiterlijk op 25 juni, voor die bepalingen die in werking treden op 1 september. Tevens werd gevraagd geen omzendbrieven aan de scholen te sturen waarvoor de wettelijke basis ontbreekt.

Mijnheer de minister, we hebben hierover al meermaals gediscussieerd en telkens hebt u zich geëngageerd om deze resolutie correct na te leven. Werden er uitvoeringsbesluiten en omzendbrieven, die in werking traden op 1 september 2006, aan de scholen meegeleverd na 25 juni 2006? Zo ja, over welke documenten ging het en wat waren hiervoor de redenen? Werden dit schooljaar uitvoeringsbesluiten of omzendbrieven aan scholen meegeleverd waarvoor de wettelijke basis ont-

brak en mogelijk nog ontbreekt? Mijnheer de minister, kunt u garanderen dat volgend schooljaar deze situatie zich niet meer zal voordoen?

De voorzitter: Mevrouw Michiels heeft het woord.

Mevrouw An Michiels: Ook wij hebben al meermaals naar die resolutie verwezen. Wegens onze bezorgdheid voor de scholen, hebben wij net voor het reces, na 25 juni, een gelijkaardig voorstel van resolutie ingediend. We wilden daarmee vooral de nadruk leggen op het belang van een ordentelijke start van het schooljaar. Ik sluit me volledig aan bij de laatste vraag van de heer De Meyer. Mijnheer de minister, kunt u garanderen dat dat volgend schooljaar niet meer zal gebeuren?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenboucke: Mevrouw de voorzitter, zoals u weet, onderschrijf ik deze resolutie. We – het departement, mijn kabinet en ikzelf – doen al het mogelijke om de resolutie te respecteren.

De ervaring leert dat we toch geconfronteerd worden met zeer complexe en soms langdurige besluitvormingsprocedures, maar ook dikwijls met onverwachte problemen die een oplossing vragen. Als we willen zorgen voor kwaliteit en comfort in het onderwijs, moeten we niet alleen tijdig besluiten en maatregelen voorstellen, maar moeten ze ook in orde zijn.

Ik blijf trouw aan deze optie en doe daar ook mijn best voor. Ik denk dat het ook dit jaar een hele klus zal worden, want er ligt zeer veel werk op de plank. We komen dit jaar in een uitvoerende fase van het regeringswerk. Er is nog veel conceptueel werk ook, maar er is ook al heel veel uitvoeringswerk. Ik ben nog niet zo ver, maar als ik een lijst zou maken van de decreten in wording, zou blijken dat het een zeer omvangrijke lijst is. Dan spreek ik alleen nog maar over decreten. Ik ben voorzichtig met absolute beloften, maar we doen ons best.

Mijnheer De Meyer, u vraagt een overzicht van besluiten en omzendbrieven die in werking traden op 1 september 2006, maar die ofwel pas na 25 juni 2006 werden meegedeeld ofwel vroeger dan 25 juni werden meegedeeld, maar waarvoor de reglementaire basis op dat moment nog ontbrak. Mevrouw de voorzitter, ik stel voor dat het overzicht wordt rondgedeeld.

Mijnheer De Meyer, ik vind ook dat u zich zou moeten afvragen wat gebeurd zou zijn als we ons strikt hadden gehouden aan de resolutie en alles hadden stopgezet. In denk dat het onderwijsveld heel boos zou zijn.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de minister, dat zou

ook terecht zijn. Daarom stel ik deze vraag bij het begin van het parlementaire jaar.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Cathy Berx tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het oordeel van de Vlaamse Regering over de macrodoelmatigheid van de door de transnationale Universiteit Limburg (tUL) voorgestelde opleiding 'bachelor in de rechten'

De voorzitter: Mevrouw Berx heeft het woord.

Mevrouw Cathy Berx: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, in mei hebben we een discussie gevoerd over het zogenaamde minidecreet. Naar aanleiding van de discussies werd een amendement ingediend en goedgekeurd. Dat amendement verleent aan de transnationale Universiteit Limburg de onderwijsbevoegdheid om opleidingen aan te bieden in de rechten.

Tijdens de gesprekken werd herhaaldelijk beklemtoond dat daarmee de tUL-opleiding in de rechten nog geen realiteit werd, maar dat er wel de mogelijkheid was om een dossier in te dienen, waardoor het mogelijk wordt om alsnog de opleiding rechten in te richten. Op voorwaarde uiteraard dat de erkenningscommissie zich erover uitspreekt en nadien ook de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie.

We hebben gezegd dat we dat amendement ten volle zouden steunen, ter uitvoering van het Limburgplan dat door de Vlaamse Regering werd goedgekeurd. We wilden het voorstel onder bepaalde voorwaarden steunen. Het moet passen binnen het unieke kader en de unieke missie van de tUL, gefinancierd worden met de middelen van de Limburgse Reconvertiemaatschappij en uiteraard moeten alle procedures met betrekking tot de erkenning van nieuwe opleidingen worden nageleefd, moet het de macrodoelmatigheidstoets ondergaan, evenals de toets voor een nieuwe opleiding van de NVAO.

Mevrouw Heeren zei expliciet, ter ondersteuning van het amendement, dat de opleiding in de rechten even uniek moet zijn als de tUL zelf. Als dat niet het geval was, zou de opleiding ten onrechte worden ingericht. Mijnheer de minister, u was het daar volmondig mee eens en was zelfs nog een beetje kritischer. U zei dat het niet alleen gaat over de uniciteit van de tUL, maar dat het inhoudelijk aanbod moet beantwoorden aan de

criteria en uniek en bijzonder moet zijn. Op die manier moet het te rechtvaardigen zijn dat die opleiding er ook effectief komt in Limburg, want het was niet de bedoeling om een nieuwe faculteit te creëren.

Bij de eerste aanvraag op 14 juni was de KULeuven bijzonder kritisch. Ze had grote vragen bij de uniciteit van de opleiding, zowel op vlak van inhoud als van vorm. Nochtans was uniciteit hét criterium om het project te ondersteunen, evenals de participatie van de studenten in Limburg aan het hoger onderwijs.

Op 10 augustus 2006 volgde dan het negatieve advies van de Erkenningscommissie. De tUL heeft dan een aanvraag ingediend bij de Vlaamse Regering. Na een negatief advies van de commissie kan er namelijk nog beroep worden ingesteld bij de regering. Op 22 september gaf de Vlaamse Regering een positief oordeel over de tweede aanvraag omdat het om een gezamenlijke opleiding ging van de tUL en de KULeuven. Dat argument is pas op 20 september aan het dossier toegevoegd. Op die manier argumenteerde men dat er twee belangrijke doelstellingen konden worden verzoend, met name de rationalisatie en de optimalisatie van het hogeronderwijsbestel enerzijds en de versterking van het onderwijsaanbod in Limburg anderzijds. Wat eerst niets als macrodoelmatig werd beschouwd, werd wel macrodoelmatig bevonden doordat het als een gezamenlijke opleiding werd ingericht.

Dit gebeurt allemaal op een moment dat er wordt geklaagd over de te grote versnippering van ons hoger onderwijs. U hebt dat overigens zelf nog eens beklamtoond naar aanleiding van de openingen van een aantal academiejaren. U hebt gezegd dat er een probleem is van proliferatie van het hogeronderwijsaanbod en een weinig doelmatige spreiding van dat aanbod. Dat zijn volgens u de zwaktes van ons onderwijsaanbod. Rector Van Cauwenberghé heeft gepleit om te komen tot één universiteit in Vlaanderen, maar daar is wel kritiek op gekomen.

Ik zal me hier niet uitspreken over de opportuniteit van die opleiding want deze commissie is geen bijkomend beroep. Ik wil wel een aantal vragen stellen over de techniciteit, met name over de manier waarop gebruik is gemaakt van een aantal concepten uit ons hogeronderwijsrecht om te komen tot een conclusie dat er wel dege-lijk van macrodoelmatigheid wordt gesproken.

Mijnheer de minister, is hier geen sprake van oneigenlijk gebruik van het instrument van de gezamenlijke opleiding, in die zin dat het gaat om de samenwerking van bestaande reeds ingerichte opleidingen, en niet om de gezamenlijke creatie van een nieuwe opleiding waarvoor de onderwijsbevoegdheid wordt ingeschreven via een amendement? Uit de memorie van toelichting bij het oorspronkelijke artikel 86 in het ontwerp van Structuur-

decreet blijkt dat de gezamenlijke opleiding is bedoeld als instrument tot rationalisatie van het bestaande aanbod. Hier wordt dat instrument gebruikt om een opleiding aan te bieden waarvoor weliswaar onderwijsbevoegdheid wordt toegekend, maar waar het niet gaat om samenwerking tussen opleidingen die reeds bestaan.

Voor het beroep tegen het oordeel van de Erkenningscommissie is een samenwerkingsovereenkomst gesloten tussen de KULeuven en de tUL. Er moet niet alleen worden samengewerkt op het vlak van rechten, maar er moet ook worden onderzocht op welke andere domeinen volop kan worden samengewerkt tussen de KULeuven en de tUL. Is het de ambitie om een soort Kulak-model te realiseren in Limburg? Is dat mogelijk binnen de huidige decretale bepalingen?

Waarom werd exclusief gekozen voor één partner om de nieuwe opleiding gezamenlijk te organiseren, zonder medeweten van en zonder mogelijkheid voor de andere Vlaamse universiteiten om desgewenst mee te werken aan dit project? Dit zou het nog unieker hebben gemaakt. Ik begrijp wel dat er kritiek kan zijn ten aanzien van de universiteiten. Misschien hadden ze ook zelf sterker en proactiever moeten optreden en zelf initiatieven moeten nemen waardoor ze betrokken zouden worden bij de inrichting van de opleiding Rechten. Als dergelijke cruciale stappen voor de herinrichting van het hoger onderwijs worden gezet, zou het dan niet aangewezen en wijs zijn om dat op een goede manier te laten gebeuren, en dus in overleg met alle Vlaamse universiteiten?

Hypothekeert de wijze waarop de regels en het advies van de Inspectie van Financiën in deze zaak werden 'omzeild' – en ik plaats het tussen aanhalingstekens – het zeer delicate debat over rationalisatie? De inspecteur van Financiën zegt zelf dat hieruit een precedent kan worden afgeleid. Zodra er wordt samengewerkt via een gezamenlijke opleiding, komt dit neer op het verhogen van de efficiëntie en effectiviteit van het hoger onderwijs, omdat er een betere benutting en ontwikkeling van de bestaande opleidings- en onderzoekscapaciteit komt. Als er wordt samengewerkt met de sterkste partner binnen het Vlaamse hogeronderwijslandschap, dan is het iets gemakkelijker om de toets van de macrodoelmatigheid te doorstaan. Heeft dit een effect op latere dossiers en is het geen gevaarlijke manier om om te gaan met de optie van macrodoelmatigheid en met de adviezen van de Inspectie van Financiën?

In welke mate is de voorgestelde opleiding nog uniek, zeker nu ze gezamenlijk wordt georganiseerd met een bestaande opleiding? Eigenlijk wordt er niet gekomen tot een bijkomende master- en bacheloropleiding want de vier en zes blijven behouden, maar het is wel een nieuwe opleiding. Het is dus een beetje dubbelzinnig.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, collega's, mevrouw Berx, in uw inleiding verwees u naar een eerdere passage van dit dossier in deze commissie, met name toen via het minidecreet Hoger Onderwijs onder andere de uitbreiding van de onderwijsbevoegdheid van de tUL werd goedgekeurd. Dat was een absolute voorwaarde om dit dossier in de door u aangehaalde procedures te kunnen laten treden, maar ook niet meer dan dat. In de commissie is daar een uitgebreide gedachtewisseling rond geweest waarbij ik mijn houding klaar en duidelijk heb toegelicht. Aan het verslag van de commissievergadering heb ik zelfs een brief laten toevoegen die ik kort voordien naar rector De Schepper had gestuurd. De gedachtewisseling die toen is gevoerd, moeten we hier niet nog eens overdoen. Misschien ware het toch niet slecht dat u het verslag en die brief er nog eens op naleest: ik blijf nog altijd bij wat ik toen heb gezegd en geschreven, ook al lijkt u met uw vraag de indruk te wekken dat dit niet zo is.

Uw eerste vraag vertrekt van een verkeerde of achterhaalde interpretatie van de regelgeving. Artikel 86 van het Structuurdecreet biedt inderdaad aan twee of meer universiteiten of twee of meer hogescholen de mogelijkheid om gezamenlijke opleidingen te organiseren en gezamenlijke diploma's uit te reiken aan de studenten die deze gezamenlijke opleidingen met succes hebben voltooid. Uiteraard is dit een instrument dat kan dienen voor de bundeling van krachten en rationalisatie van het bestaande aanbod. Het toepassingsgebied van dit artikel is echter niet beperkt tot de bestaande opleidingen. Dit artikel sluit in geen geval uit dat die samenwerkende universiteiten of hogescholen een nieuwe opleiding organiseren. U kunt dan ook niet stellen dat hier sprake is van een oneigenlijk gebruik van de figuur van de gezamenlijke opleiding.

Het misverstand heeft wellicht te maken met het feit dat artikel 86 van het Structuurdecreet nadien nog door deze commissie is geamendeerd. De oorspronkelijke paragrafen 3 en 4 zijn toen geschrapt. Later, met het Participatiedecreet, zijn dan opnieuw een paragraaf 3 en 4 toegevoegd, weliswaar met een andere inhoud. Zoals dat gaat – en dat is jammer – is de memorie van toelichting ongewijzigd gebleven. Het deel van de toelichting dat u aanhaalt om erop te wijzen dat gezamenlijke opleidingen bedoeld zouden zijn om een overlappend opleidingsaanbod te rationaliseren, gaat precies over die geschrapte paragrafen. De oorspronkelijke paragraaf 3 begon inderdaad met de zinsnede: 'Met het oog op een rationalisatie van het aanbod binnen een geografische omschrijving...'. Dit is echter uit de regelgeving geschreven. Bovendien was de oorspronkelijke paragraaf 3 dan nog bedoeld voor het regelen van één heel concrete situatie,

zoals blijkt uit de alinea die de bewuste passage uit de memorie van toelichting voorafgaat.

Op uw tweede vraag kan ik antwoorden dat de tUL en de Universiteit Hasselt autonome rechtspersonen zijn. De Kulak is dat niet. Ik interpreteer artikel 9 van de overeenkomst niet als het voornemen van de KULeuven om de tUL of de Universiteit Hasselt over te nemen. In artikel 9 uiten de twee universiteiten hun wil om in de toekomst intensiever samen te werken, zowel op het gebied van onderwijs als op het gebied van onderzoek en de valorisatie daarvan. Dat lijkt mij helemaal overeen te stemmen met de boodschap van samenwerking en bundeling van krachten die ik al herhaaldelijk heb gebracht.

Het lijkt mij duidelijk dat ik weliswaar kan oproepen tot samenwerking en daar via het nieuwe financieringssysteem zelfs de nodige incentives toe kan en zal geven, maar dat ik over het algemeen niet kan dicteren wie met wie moet samenwerken. Universiteiten en hogescholen kunnen vrij hun partners kiezen met wie ze willen samenwerken. Ik verwijs nog even naar de brief die ik in het voorjaar aan rector De Schepper heb geschreven. Daarin schrijf ik: 'Deze samenwerking met Maastricht hoeft samenwerking met andere, Vlaamse universiteiten in de toekomst niet in de weg te staan.' U merkt dat ik geen enkelvoud heb gebruikt, maar ook geen bepaald lidwoord: de partnerkeuze is immers vrij. Ik denk niet dat u daar fundamentele bezwaren tegen kunt hebben.

De keuze voor Leuven sluit bij mijn weten samenwerking in de toekomst met andere, Vlaamse universiteiten trouwens ook niet uit. Als ik goed ben ingelicht, hebben Hasselt en Leuven precies met dat oogmerk de andere universiteiten op de hoogte gebracht van hun overeenkomst en hen de tekst van de overeenkomst toegestuurd, als basis voor verdere interuniversitaire besprekingen.

De samenwerking tussen de KULeuven en de tUL voor de gezamenlijke organisatie van de opleiding Rechten is natuurlijk niet verrassend. Er zijn heel wat Limburgse jongeren die Rechten studeren aan de KULeuven en de impact van een opleiding aan de tUL wordt vooral gevoeld in Leuven. Er is tussen de Universiteit Maastricht en de KULeuven al een sterke samenwerking op het gebied van het ius commune dat centraal staat in het nieuwe curriculum.

U hebt iets gezegd wat ik absoluut wil onderschrijven. De vraag rijst waarom andere universiteiten niet hebben gereageerd. De voorzitter van de Erkenningscommissie heeft het oordeel over de macrodoelmatigheid op dezelfde dag aan de VLIR en de Vlhora bezorgd als de dag waarop het aan de tUL is bezorgd. Alle universiteiten hebben op hetzelfde moment kennis kunnen

nemen van het advies. Daarin stond duidelijk de hint, vingerwijzing of roep om dit in Vlaanderen te verbreden. Wie wou meeschrijven aan een positief verhaal kreeg een heel duidelijke uitnodiging. Wie daar niet op is ingegaan, moet een gewetensonderzoek doen en de anderen niet met de vinger wijzen.

Ik ben blij dat u zelf zegt dat het omzeilen van de Inspectie van Financiën tussen aanhalingstekens staat. Als we de Inspectie van Financiën overrulen, dan overrulen we ze met argumenten. Dat is niet hetzelfde als omzeilen, want dat is nogal pejoratief. We hebben het advies klaar en duidelijk tegengesproken, met de nodige argumenten, gebaseerd op de toetsingscriteria inzake macrodoelmatigheid die decretaal zijn vastgelegd. Die tegenargumentatie is voorgelegd aan de minister van Begroting. Die heeft zijn akkoord gegeven. De procedure is dus volledig gerespecteerd.

Meer te gronde kan ik verwijzen naar wat ik hierover in mijn toespraak bij de opening van het academiejaar aan de Universiteit Gent heb gezegd. Ik ben ervan overtuigd dat dit dossier niet zwaar hoeft te wegen op het komende debat over taakverdeling en concentratie, precies omdat het een duidelijke stap is in de richting van rationalisatie.

Ik citeer een stuk uit mijn toespraak omdat ik daarin het argument heb gegeven: 'De gezamenlijke opleiding werd door de Vlaamse Regering wel als macrodoelmatig beoordeeld. Waarom? Wel, hier wordt een samenwerkingsverband gecreëerd rond onderzoek en onderwijs. Geen versnippering van de onderzoeksbasis of van onderwijsaanbod, wel het samenbrengen van capaciteit en expertise om iets toekomstgericht uit te bouwen dat ook nieuwe studenten moet kunnen aanboren. Gegeven de wens om in Hasselt een extra impuls te geven aan universitair onderwijs, is dat een rationaliserende aanpak. De autonome uitbouw van de Universiteit Hasselt zou in strijd zijn geweest met rationalisatie, het samenbrengen van deze beide instellingen is dit niet. Wanneer beide instellingen, die geografisch voorbestemd zijn om ooit met elkaar samen te werken, die samenwerking ook op andere studiegebieden willen uitbreiden en intensifiëren, dan zijn dit voor mij stappen in de richting van rationalisatie.'

Ik dacht dat het laatste zinnetje veel aandacht zou krijgen. Ik denk dat dit inderdaad een onderdeel kan zijn van een positief proces dat in Vlaanderen een voorbeeld kan zijn.

Is deze voorgestelde opleiding nog uniek nu ze samen wordt aangeboden? De samenwerkingsovereenkomst laat duidelijk voldoende ruimte voor de organisatie van een opleiding met specifieke kenmerken: een vernieuwende aanpak naar inhoud en vormgeving, onder meer het project- en probleemgestuurd onderwijs dat karakteristiek is voor Maastricht en Hasselt, en een Europese rechtsvergelijkende aanpak als rode draad doorheen het curriculum. Deze beide karakteristieken verhogen de maatschappelijke relevantie van de opleiding. In een samenleving die van dag tot dag op alle terreinen meer Europees en internationaal wordt, is zo'n rechtsvergelijkende aanpak bijzonder relevant. Dat moet samen bekeken worden met de uitdrukkelijke bedoeling om in Limburg meer jonge mensen naar de universiteit te krijgen.

Ik denk dat de juridisch-technische vraag beantwoord is. Ik denk ook dat we voldoende argumenten hadden voor de Inspectie van Financiën. Ik benadruk dat ik hoop dat deze aanpak in heel Vlaanderen navolging vindt.

De voorzitter: Mevrouw Berx heeft het woord.

Mevrouw Cathy Berx: Ik dank u, mijnheer de minister, voor het antwoord. Ik weet dat de bepalingen gewijzigd zijn, maar de memorie van toelichting niet. Misschien is het een taak voor de nieuwe voorzitter van dit parlement om memories te maken die nog zin hebben in de uiteindelijke teksten.

Het concept van een gezamenlijk aanbod zou logischerwijs vertrekken van twee bestaande opleidingen en naar een globaal aanbod gaan. Het is rationeel omdat men twee bestaande vormen van capaciteit samenbrengt terwijl er in Limburg nog geen capaciteit is voor de faculteit Rechten. Die inbreng gebeurt vooral vanuit Maastricht, wat uniek is omdat het internationaal is. Maar in Limburg zelf is er nog geen aanbod, dat moet nog worden uitgebouwd. Gaat die faculteit genoeg kunnen aanbieden? Momenteel brengt de KULeuven 30 procent in. Ik hoop dat men zo komt tot een samenbundeling van het aanbod van de verschillende universiteiten, en dat op zo weinig mogelijk plaatsen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
